

Daniel Hevier

ŠKOLA V DOBE KAMENNEJ

Škola v dobe kamennej
musela byť trápenie.
Žiaci ryli do kameňa
prídavné aj iné mená,
letopočty, vzorce, značky,
trápili sa žiaci, žiačky.

Škola v dobe kamennej
musela byť trápenie.
Miesto pera mali dláto,
že sa nevybodli na to.
Mali však aj veľké svaly,
keď sa takto zabávali.

Škola v dobe kamennej
musela byť trápenie.
Keď špongia vyletela,
tak im mohla rozbiť čelá.
No a s jednou školskou mapou
trápilo sa štrnásť chlapov.

Škola v dobe kamennej
musela byť trápenie.
A učiteľ, panebože,
bol odetý v kúsku kože.
Občas zreval: „Dvere zavri,
zízajú sem dinosaury!“

A čo dnes?

Učíme sa v škole veci
o cicavcoch, o kráľoch.
Samé také „pekné reči“
ako násobilka dvoch.

Obsah štvorca, obsah valca,
koľko zubov zajac má,
dĺžku šimpanzovho palca.
Mňa však zaujíma iné.

Je život na Marse?
Čo nosia Marťanky?
Tak kto mi odpovie
na tieto hádanky?

Majú aj tam diskotéky
a je škola povinná?
Dá sa tam piť voda z rieky
a čo píšú v novinách?

Ako sa tam ľahko žije,
kto mi povie, vážení?
A či niekto zvedavý je,
či je život na Zemi?